

[Aksel Larsen.]

som Arbejdsløshedskrisen afskaffes, saa længe vi overhovedet har Kapitalismen, hvilket imidlertid ikke synes at være gaaet op for det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det ærede Medlem talte nemlig en hel Mængde om Nødvendigheden af Planøkonomi og yderligere Planøkonomi, sammenlignede i den Forbindelse Regeringens Politik med Statsbanernes Omdannelsesproces og forklarede, at den var at ligne ved et Lyntog, der imidlertid har lidt svært ved at komme frem ad det gamle Banelegeme og de gamle Skinner.

Det er meget forstaaeligt, eftersom Planøkonomi i sig selv er en Umulighed i et Samfund, der bygger paa privat Ejendomsret til Produktionsmidlerne. Men denne ubestridelige Sandhed, som ethvert Menneske, der er i Stand til at lægge 2 og 2 sammen, burde kunne forstaa, tør Socialdemokratiet ikke mere forstaa, for saa ramler hele Grundlaget for Partiets Politik sammen, et Parti, som i sin Tid blev startet for at bekæmpe den private Ejendomsret til Produktionsmidlerne, men hvis Ledelse efterhaanden har flyttet sig langt bort fra dette, og som nu forsøger at flikke paa det kapitalistiske Samfund under Frasen, om Planøkonomi og ikke gør sig klart, at det overhovedet er fuldkommen umuligt at faa Lyntog til at køre paa Skinnelægemet fra den Tid: Grundlaget maa forandres, før man overhovedet kan gennemføre Planøkonomi.

Der er intet gjort for at gennemføre en ændret Prispolitik, som kunde komme Landbrugerne til gode, uden at Byrderne blev lagt paa den forbrugende Befolkning; og paa samme Maade kan det fastslaaes, at skønt man nu har været stillet over for Spørgsmaalene gennem 1/2 Aars praktisk Rigsdagsarbejde, saa er det indirekte Skattetryk aldeles ikke blevet lettet, og Skattebyrden er ikke blevet lagt dør, hvor Skatteevnen findes. Af Priskontrol er der ikke blevet andet end en uskyldig og delvis uforstaaelig Paragraf i Valutaloven. Det er maaske, saa længe efter at Valutaloven er gennemført, paa sin Plads at spørge Handelsministeren, hvorledes det gaar, om man har gennemført nogen Art af Priskontrol i Henhold til den Bemyndigelse, der er givet.

Det er ikke nødvendigt at sige meget om Hjælp til arbejdsløse eller om Behandlingen af sociale Spørgsmaal, for det har vi ført saa mange Debatter om her i Tinget, og det har været fastslaaet tilstrækkelig tydeligt, dels at Landstingsflertallet modsætter sig enhver Foranstaltning, men dels ogsaa at Folketingsflertallet og Regeringen

ikke er synderligt ivrige efter at faa indfriet de Veksler, man udstedte under Valgkampen i Fjor. Det er i den Henseende kun nødvendigt at komme med een, eneste Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Han har haft den utrolige Dristighed over for en Deputation fra de arbejdsløse at fortælle, at Kommunerne ønskede ikke selv deres Vinterhjælpsforslag gennemført, for Kommunerne havde ikke stillet deres Vinterhjælpsforslag som Ændringsforslag til et andet Forslag, Regeringen havde stillet. Jeg synes, det er en dristig og topmaalt Demagogi, naar det ærede Medlem selv er med til at sidde paa vort Vinterhjælpsforslag og forhindre det i at blive ført frem til Behandling her i Tinget, saa at komme og sige, at det er vor Skyld, at det ikke kommer til Behandling, for vi kunde bare have stillet det som Ændringsforslag til et andet Lovforslag.

Hvad Spørgsmaalene om Fascisme, Krigsfare, Militarisme o. s. v. angaar, hænger de uløseligt sammen med hele Regeringens Udenrigspolitik. Om den siger Regeringens Hovedordfører, at den har været god, uden at han nærmere forklarer, hvorfor den har været god. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil have, vi skal lade os nøje med Oplysninger paa dette Omraade af samme Art som dem, vi fik om den dansk-tyske Handelstraktat, hvor vi ingenting fik at vide om, hvad den i Grunden gik ud paa, hvorledes den vilde virke i Praksis, men hvor man blot kom og sagde til Folketinget: Her er en Handelstraktat, som I skal vedtage, men I faar ikke nogen Besked om den.

Det er ikke nok at rose Regeringens Udenrigspolitik og sige, at man har den fuldeste Tillid til den, det var ogsaa rart, hvis man kunde give Besked om, hvilke Hovedlinier den i Grunden har, hvilke Maal den forfølger, og det forekommer mig, at den unægtelig i allerhøjeste Grad ligner den Handelstraktat, der er afsluttet med Tyskland, saa vidt vi paa det nuværende Tidspunkt er i Stand til at kende til den.

Det ser nemlig ud til, at denne Handelstraktat, som blev skrevet ud som noget forfærdelig udmærket noget, med et mildt Ord er til Skade for Danmark og til Gavn for Tyskland. Saa vidt jeg forstaaer — man kan korrigere mig, hvis jeg tager fejl, men hvis jeg tager fejl, er det ikke min Skyld, for man har forsømt at give Besked —, saa vidt jeg forstaaer, skal den forøgede Eksport af danske Varer til Tyskland betale den forøgede Import af tyske Varer til Danmark, men de Varer, der skal indføres